

прѣводѣтъ, ако и той — Бановъ — участвува най малко въ него, за не бигали; но всички ония относително мисковлицитѣ му — за дѣйствителни и най малката частъ отъ онаа, което него ата душица е достойна да извърши. Този човекъ затъ на менъ отъ началото още ми се показва за твърдъ голѣмъ егонетъ, перфиденъ и тъмна физиомордия.

Чакамъ съ пѣр а поща отъ гора ти.

Съ поздравъ сърдеченъ:

Вашъ *Архивовъ* ¹⁾

Адреса ми: Въ г. Димотика, Одрински Вилаетъ — Турция,
за К. П. Димотишки Български учителъ

ПИСМО

отъ

Константинъ Поповъ до Георги Василиевъ

Г. Пловдивъ, 5 Юлий 1889 г.

Любезний ми приятелю Г. Василиевъ,

Ний, братъ, до днесъ по причина на нѣкои обстоятелства не можахме да свършимъ пищо, но сме въ намѣрение да слѣд-
ваме дѣлото. Натоваренъ съмъ отъ другаритѣ да ви помоля да внесете телеграфически Г-ну Мусевичу въ Одринъ, паритѣ, които получихте, защото имаме голѣма нужда отъ такива, почти сме гладни. Други пари не ни сж внесени отъ никадѣ. Разносцитѣ по писанието имъ можете да си ги задържите. Въ случай че ни е невъзможно да ги внесете телеграфически чръзъ Банкъ Отоманъ Г-ну Мусевичу за да ни ги прѣврати, то пратете ги съ пощата, но по възможности по скоро. Адреса на Г-на Мусевича е, който той ще ги укаже съ свое писмо.

Венчко тоа, моля, запазете въ най силенъ секретъ, защото ний знаете какъ и критики може да има.

Съ поздравъ: *К. Поповъ.*

П. П. Отговора Ви чакаме съ нетърпение.

Сжщий